

Szabályos furcsaságok

Hetek óta beszéd- és újság-cikk téma a városban a Kommunális Költségvetési Üzemenél lezajlott szakszervezeti választás során tapasztalt visszahívások sora, valamint az ezekkel szoros összefüggésbe hozható vezetői visszaélések.

A Halasi Tükör előző számában Csáki László szakszervezeti titkár azt írta, hogy a felettes szakszervezeti szerv a választást törvényesnek ítélte meg, s ennek figyelembe vételével most már jó lenne, ha a munkára koncentrálnák a dolgozók a figyelmet, semmint a választásra.

A levelet teljes terjedelmében az olvasó nem ismerhette meg, mivel azt a szerkesztőség – nyilvánvaló terjedelmi okok miatt – csak kivonatossan közölte, Csáki László személyes beszélgetésünk során a levélírás körülményeinek felettébb különleges módjáról tájékoztattott.

A következőket mondta:
– Az üzemenknél lezajlott szakszervezeti választás körülményeiről szóló cikk megjelenése után Csász János üzemvezető kért, hogy keressem fel a közponban. Én bementem, s akkor Nemes Józsefné főkönyvelő jelenlétében azt a kérdést intézték hozzám, hogy nem gondolom-e, hogy erre az újságíróra válaszolni kellene? Én egyetértettem azzal, hogy válaszolni kell, s ezt követően a válaszlevél megfogalmazásába beavattak. Ennek ellenére a levélbe olyan mondatok is bekerültek – valószínűleg pontatlan fogalmazás miatt – amelyek nem az én gondolataim, s nem az én fogalmazásom. Az

én mondandóm lényege annyiban volt összegezzhető, hogy békét, nyugalmat munkavégzést kívántam úgy az üzemenknél, mint az országban. A sajtóban a választásról szóló cikk ugyanis engem személy szerint nem sértett.

A választás körülményeit egyébként a HVDSZ megyei bizottságától eljáró Ernő József törvényesnek ítélte meg, így én is ehhez a megállapításhoz tartom magam.

El kívánom még mondani, hogy december 4-én pótoltuk mulasztásunkat és a szakszervezeti bizalmiakat is megválasztottuk, s megválasztottuk a Munkaügyi Döntőbizottság tagjait is – fejezte be nyilatkozatát Csáki László.

Az általam „furcsának” ítélt választásra azonban még egy-két gondolat erejéig vissza kell térni. Vajon szabályosnak ítélt-e az a választás, ahol a szavazatszedés nem abban az összetételben és annyi fővel történik, mint amit előzőleg jóváhagytak? A szavazatok összeszámolása körül szintén nem volt minden rendben, hiszen a számadatok egy éjszaka folyamán változtak anélkül, hogy arról a szavazatok összeszámolásában résztvevők közül két személy tudott volna. Tekintettel arra, hogy az összeszámolásban négy fő vett részt, két állítással szemben két tagadás van. Mi van ilyenkor? Patthelyzet. Ennek ellenére a szavazatok összeszámolását is természetesen szabályosnak ítélte meg a felettes szerv képviselője. A „pártatlan” ítézés elsiklott olyan semmiségek felett is, hogy a választás

során elmaradt a bizalmiak megválasztása, s a Munkaügyi Döntőbizottság megválasztása is. Ezen utóbbi azért is különös jelentőséggel bír mulasztás, mivel a Munkaügyi Döntőbizottság megbízása a szakszervezeti választásokig tart, s mivel október 15-én döntőbizottságot nem választottak, hogyan járhatott el mégis Vigh Ernő döntőbizottsági beadványa ügyében mégis a lejárt megbízású döntőbizottság.

Vajon születhetett volna más megállapítás a felettes szakszervezeti szerv részéről mint az, hogy minden törvényes, amikor saját maga is a törvénytelen ség sorozatát követte el az egyoldalú vizsgálati megállapításokkal. Egyoldalú állásfoglalását mi sem támasztja jobban alá, mint az a tény, hogy Vigh Ernő munkaviszonyának október 12. napján történt megszüntetését megelőzően nyilatkozni kellett volna arról, hogy hozzájárul-e a szakszervezeti tisztségviselő Vigh Ernő munkaviszonyának megszüntetéséhez. Ezt állítólag időben megtette. Ezzel szemben a tények könyve a HVDSZ Megyei Bizottságának iktatókönyve egész más bizonyít. Nevezetesen azt, hogy október 20-án (!) olyan levélre válaszolnak – természetesen egyetértve a munkáltatói felmondással – amely valójában meg sem érkezett. Ezek után már más kérdés sem is lehet mint az, hogy hogyan érkezett meg október 12-e előtt az október 20-án megírt levél?

-kocsis-

A postasztoriról – utoljára

A csólyospálosiak kérésére a posta szegedi igazgatósága kivizsgálta a „tűz-telefon” ügyét. Vizsgálatának eredményét az alábbiakban tesszük közzé kivonatossan:

„1989 július 17-én 04⁵⁵-kor a kiskunhalasi központba hívás érkezett Csólyospálosról. A hívásra a kezelő azonnal jelentkezett. A vonalon egy izgatott férfit hallottak a tűzoltókat kérte. A kezelő – előírás szerint – megkérdezte, hogy hányas telefonról beszél? A hívó azt válaszolta: „ne azzal törődjön, hanem kapcsoljon!” Ekkor a vonal megszakadt.

Tájékoztató megemlítem, hogy a csólyospálosi vonalon kilenc állomás kerül éjszakai átkapcsolásra. Emiatt a kezelő nem tudhatta, hogy honnan érkezett a hívás. Hala-déktalanul felhívta valamennyi átkapcsolt állomást, hogy meg-

tudakolja, honnan kérétek a tűzoltókat? Ekkor már a kiskunhalasi tűzoltóság is vonalban volt. A távbeszélő kezelő – Tóth Imre kiskunhalasi tűzoltóval együtt valamennyi csólyospálosi előfizetőt megkérdezett, a 16-os számú állomás azonban nem jelentkezett. (Feltehetőleg a hívó ekkor már nem volt telefonközelben.)

Fentiek alapján sem kezelési, sem műszaki hibát, mulasztást nem állapítottam meg. Ezt támasztja alá az a tény, hogy a kérdéses időpont után 7⁴⁰-kor Csólyospálos 16. állomásáról folytattak távolsági beszélgetést Kiskunhalasra. Tehát az előfizető telefonja és a távbeszélő áramkör is jó volt.

A tűzjelzés késedelme feltehetőleg a hívó személy idegessége vagy más ismeretlen körülmény miatt következett be.”

A Halasi Tükör a jövő évtől hetenként jelenik meg.

A postán is előfizethető!

Rendhagyó szülői értekezlet

A kis bemutató terem, bár nélkülözötte a kórházi szobák jellegzetes „illatorgiáját”, a hófehér ágyakkal, a műszerszekrényekkel, a feliratokkal hűen adta egy betegszoba képét, ahol a gimnázium eü. szakának II. osztályosai könnyed humorral, játékos közvetlenséggel, komoly témákat bemutatva tettek bizonyosságot a meghívott szülők és vendégek előtt arról, hogy gyakorlati tudásuk lassan szárbaszökkenő, igyekeztük eredményesnek mondható.

Sokszínű és behatóan mély volt mindaz, amiről beszéltek a „szereplők” és könnyedén, a hófehér környezethez illően igyekvő komolysággal pelenkázták, etették, babusgatták a nem éppen tündéri arcúra sikeredett bemutató babákat.

Jó volt a „rendezés”, jók voltak a megoldások. Oldotta a bemutatók komolyságát a sok kis közbeszűrt humor, a kedves és a keretbe beillő versmondás is. A bemutató végén azzal a ki nem mondott kívánsággal keltem föl a székről: bár erősödne és tartós maradna ez a magatartás arra az időre, amikor majd a kórház éterszágú, betegnyűgös termeiben, az ágyak mellett állnak egyszer ezek a jövőendő ápolónők, ápolók, mentők, gondozók...

Harmos Jenő

Mit jósol a Török Szultán 1990-re?

Megkérdeztük az oly kedves és szeretetre méltó Török Szultán-t, min kéne változtatni a nagy magyar életben ahhoz, hogy boldogulhassunk 1990-ben, és egyáltalán, mi is az igazság?

- Kinek emelné a fizetését?
- A nyugdíjba készülő ezredeseket, mert szegények alig tudnak megrendezni egy valamire való nyugdíjas búcsúztatót mondjuk úgy 200 főre, ahogy ez már szokás Kiskunhalason.
- Kinek csökkentené a fizetését?
- A pedagógusokét, mert Halason ismerek olyan iskolaigazgatót, aki pedagógusbérből hárommillióért vett házat, félmillióért felújította, s csak úgy ráadás-képpen vett egy autót másfélmillióért.
- Kinek tiltaná meg az álláshalmozást?
- A volt pártfunkcionáriusoknak, mert úgy válogatnak a jobbnál jobb állásokban, mint juhász a pergőben.
- Kire bízna az állami vagyont szétosztását?
- Kizárólag a téveselnökökre, mert közismert a szerénységük, önmegtartóztatásuk, szinte remete módjára élnék.
- Kinek ajánlaná az új halasi térképet?
- A tanács dolgozóinak elsősorban, hogy végre hazataláljanak, és a városunkat szolgálják.
- Mit építene jövőre?
- Pártszékházakat, mert Halason már annyi a lakás mint a rosseb.
- Mivel ajándékozná meg a kisnyugdíjasokat?
- A Csipke szálló rulettasztalával, mert így lehetne igazságosan kisorsolni a szegénységet.
- Kinek adna amnesztiát?
- Harmos Jenő újságírónak, mert az

amnesztiát jövőre kiterjesztik az ártatlanokra is.

- Melyik intézmény lesz a legfontosabb jövőre?
- A úttörőház, mert miután bekebelezi az iskolákat, a művelődési házakat és a városgazdálkodást, nem kétséges ki akar itt tanácselnök lenni.
- Milyen polgármestert válasszunk?
- Egy mozdonyvezetőt, hogy legyen, aki sínre teszi a várost. Fékezőt a régi káderekből kell kiválasztani.
- Melyik gyárban vállalna legszívesebben munkát?
- A TEXCOOP-ban, mert úgy mint én, ez a gyár sem tud megszabadulni a kötöttségeitől. Másik indokom, hogy férfi vagyok.
- Mi volt az idén Kiskunhalas legnagyobb kudarca?
- Az, hogy minden tiltakozás ellenére mégis eljött Cicciolina, amikor az ideiglenes csapatok mellékvaginára állították a harcokcsikát.
- A halasi pufajkások tényleg zenekart alapítanak?
- Igen, de még csak egy Dudásuk van.
- Történt-e az idén Halason csoda?
- Igen, egy bizonyos Forstinger nevű aranycsinálónak (alkimistának) sikerült a forintot schillinggé változtatni. E kémiai folyamat véghezviteléhez egy helyi katalizátor segítette a feltalálót.
- Igaz-e, hogy bővíti a halasi kórházat?
- Igen, egy (csont)kovácsműhellyel.
- Kinek szervezne lakossági gyűjtést?
- Azoknak, akik hivatalos rendezvényeken ingyen betegre ették-itták magukat, hogy jusson szódabikarbónára.

(földi-hámori)

Kérdés a rendőrkapitányhoz

Most kintről néz be, vagy bentről néz ki?

Egy Falk(ában)

Fotó: Ferincz

Pinochet és a miniszterünk

A magyar demokrácia bevezetése előtt Horváth Ferenc ipari miniszterünk leckét vesz Pinochet tábornoktól, aki köztudottan nagy demokrata hírében áll.

FISA 89

